

Sven Jonasson – Maratonmannen

Av Jimmy Lindahl

Den 11 september 1927 debuterade Sven Jonasson för IF Elfsborg i allsvenskan. Vad ingen visste då var att han skulle komma att spela 344 matcher i följd innan han 5.691 dagar senare p g a en beredskapsmanöver under andra världskriget inte hade möjlighet att komma ifrån utan tvingades stå över vårpmiären 1943. Ingen annan svensk fotbollsspelare har spelat lika många allsvenska seriematcher i svit, och i dag med Bosmandomens effekter, avstängningar p g a varningar etc är det osannolikt att det någonsin kommer att slås.

Beredskapstider

När vårsäsongen 1943 startades pågick fortfarande andra världskriget med full kraft. Vid den här tiden hade klubbarna fått vana vid att hantera beredskapsläget. Spelarna fanns inte alltid tillgängliga för match, även om permission oftast var möjlig, och kommunikations- och träningsförhållandena var besvärliga. Detta även om det inför ex. vårstarten 1942 hade konstaterats att Sven Jonasson var i bättre kondition än på många år, p g a beredskaps-
träningen.

I april 1943 var ex. för Elfsborgs del Sven Jonasson, Richard Ödéhn, Evert Grahn och Åke Sandberg inkallade. Sandberg var dessutom på sjukan veckan innan vårpmiären p g a blodförgiftning i den ena foten.

Allt eftersom vecka 15 går blir det allmänt känt att Sven Jonassons förband skall ut på manöver och att han inte beviljats permission inför söndagens seriepremiär. Elfsborg försöker få en omprövning till stånd genom att föra upp ärendet på högsta nivå, men chefen för armén general Holmquist nekar permission. Och även om frågan förs vidare till försvarsminister Per Edvin Sköld, bedöms det osannolikt att regeringen skall desavuera arméchefen, och efter fredagens konselj får Elfsborg ett slutgiltigt negativt besked. Argumentet att det inte rör sig om en ”normal” fotbollsspelare finner inget gehör.

Det förekommer tidningskommentarer som visar förståelse för beslutet och att hänsyn inte kan tas till aldrig så unik idrottsstatistik.

Flera tar dock upp att Jonasson håller på att skriva världshistoria i fotboll som ingen annan svensk förut. Hans långa obrutna matchrad är obesegrad i utlandet, där man med intresse följer hur länge han skall hålla på innan avbrottet kommer. Beredskapstjänsten skall vara

strong och i och för sig får en allsvensk match icke anses som skäl för permission, men med Jonasson är det ett särskilt förhållande.

Värt att nämna i sammanhanget kan vara att i träningsmatchen mot IS Halmia 4-2 den 4/4-1943 hade Jonas varit med.

Allsvensk vårpmiär utan Jonas

Den 11 april 1943 spelade Elfsborg hemma mot Sandvikens IF. För Elfsborgs var laguppställningen unik. Lagkaptenen och strategen Sven Jonasson saknades för första gången på 15 år och 7 månader. Laguppställningen såg ut som följer: Åke Sandberg; Ernst Hernqvist, Richard Ödéhn; Sture Andersson, Arvid Emanuelsson, Karl-Erik Grahn; Gillis Andersson, Evert Grahn, Knut Johansson, Erik Schönning och Axel Stenholm.

Även Sandvikens laguppställning kan ha sitt intresse i denna historiska match:

Stig Persson; Gunnar Jansson, Gunnar Persson; Rune Bolund, Allan Palmqvist, Göran Rixon; Bengt Andersson, Sven Andersson, Bertil Ericsson, Arne Bryngelsson och Bertil Eriksson II.

Publiken uppgick till 4.650 och domare på Ryavallen var John O Nilsson från Helsingborg.

Strax innan man rusade in på planen äskade lagledaren Thure Claesson tystnad inne i omklädningsrummet och sade:

– Jag har en hälsning att framföra. Det är från Sven. Han ringde i morse till mig och bad mig hälsa Er så gott. Han bad Er klämma i ordentligt.

– Idag hugger vi i för Jonas grabbar! Det var kaptenen Karl-Erik Grahns förmaningsord då elvan troppade ut.

Matchen spelades på en ypperlig bana i strålande vårväder, med sol från en klarblå him-

Sven Jonasson – Maratonmannen

Av Jimmy Lindahl

mel. Inledningsvis syntes en viss nervositet i det stilfulla boråslaget, ty Jonas hade under årens lopp varit nyckeln till framgång. Hur skulle det gå honom förutan? Kedjans spel var litet ryckigt, och det såg ut som om första halvlek skulle sluta mållös. Då Jonas ersättare Schönning i 42:a minuten slog en löpboll till Stenholm, vilken avancerade några steg och sköt hårt i nättaket. Andra halvlek slutade mållös, men i sista minuten hade Gillis Andersson ett skott i ribban och på returen satte Stenholm ett jätteskott i stolpen. Elfsborg hade lyckats vinna matchen även utan Jonas medverkan och man andades ut. Veckan efter, hemma mot Eskilstuna 18/4, var Jonas åter med och i den 62:a minuten kvitterade han till 1-1. Elfsborg vann sedan matchen med 3-1.

Ceves fotbollskrönika

Carl "Ceve" Linde skrev regelbundet fotbollskrönika i Idrottsbladet, och veckan efter matchen mot Sandviken fanns följande krönika införd i tidningen, här presenterad i något förkortad och därmed lätt justerad form.

Sven Jonasson har visat hur långt en genomtränad, intresserad och energisk och skötsam fotbollsbeväring kan komma. För allt detta hjärtligt hyllad vid 300 matcher. Vi måste alla begripa att det inte kan pågå i all oändlighet.

Någonstans måste ett avbrott komma - och att detta skett just i en kallelse från försvarsmakten och under relativt lugna förhållanden bör vara till glädje snarare än förargelse. Det hade varit bra mycket snöpligare för Jonas, om hans fantastiska matchrad hade måst brytas p g a skoskav, ont i magen, vristskada eller annat ont, och bra mycket värre för oss alla, om den stoppats p g a akut krigsfara.

Redan 1941 kungjorde arméchefen i Svensk Idrott huru föreningarna borde bete sig för att ordna spelarnas ledighet. I allt för stor utsträckning hade klubbarna med mycket kort varsel kommit och begärt permission för idrottsman, som redan erhållit all den ledighet, de författningssenligt hade rätt till. Vikten av att föreningarna inom ramen för författningssenlig tjänstledighet borde planlägga sitt tävlingsdeltagande poängterades.

Vidare borde föreningarna till Arméns idrottsdetalj insända uppgift över spelare vars del-

tagande i vissa idrottstävlingar måste anses vara av utslagsgivande betydelse för föreningen. Militära myndigheten har inte varit ogin mot fotbollsidrotten, tvärtom har stort tillmötesgående visats - ja så stort att idrotten kanske måste betraktas som "mest gynnad nation" då det gäller permission. Detta så länge de varit ute i god tid med sina permissionsansökningar.

Andra folk frågar sig nog över en mentalitet där utebliven permission för en soldat som skulle ha fullgjort sin 335:e match, kan blåsas upp till en riksviktig angelägenhet. Sverige kan skatta sig lyckligt över en belägenhet som överhuvudtaget kan möjliggöra en sådan diskussion och allmänt intresse för densamma.

Jonas svit

Mellan den 11 september 1927 och 1 november 1942 spelade Sven Jonasson fantastiska 334 allsvenska matcher i svit. 332 matcher i svit om matcherna mot senare diskvalificerade Malmö FF hösten 1933 räknas bort. Eftersom matcherna mot Malmö FF räknades in då Jonas firades för sin uthållighet ingår de i denna sammanställning.

I Elfsborgs åttonde match hösten 1927 borta mot AIK debuterade på centerpositionen en yngling på 18 år 2 månader och 2 dagar. Han hade av sin äldre bror - Einar - lockats till klubben från IK Ymer. Han hette Sven Jonasson och matchen var inledningen på en svit som är unik i svensk fotboll.

Elfsborg spelade fullt acceptabel fotboll, på ett par händer allt för hårt. Det låg en viss Göteborgskultur över lagets spel med centern högt uppe och inrarna neddragna. Att denna metod inte bar frukt får tillskrivas den svaga centern. Jonasson, som den Carl-Erik Holmbergliknande kedjeledaren hette, gjorde sin debutmatch som center i A-laget och under sådana förhållanden bör man förlåta honom en hel del. För det första var han alldeles för vek och backarna i AIK gjorde sitt till att ta musten ur ynglingen redan i matchens början, vidare hade han inte förmågan att tillvarata de mest öppna chanser. Bl a hade han två skott som smet hårfint utanför i första halvlek.

Sven Jonasson – Maratonmannen

Av Jimmy Lindahl

Elfsborg ställde upp med följande lag 11/9-1927: Einar Jonasson; Knut Bergqvist, Helge Zachrisson; Gösta Nordström, Sven Zachrisson, Erik Hedihh; Nils Andersson, Nils Hedihh, Sven Jonasson, Bror Ljunggren och Thure Claesson.

AIK vann rättvist matchen på Råsunda ip inför 4.166 åskådare och domaren Ernfrid Byman från Norrköping med 2-0. Målen gjordes av Per Kaufeldt på straff efter 36 min och Ernst Wahlberg 66 min.

Sitt första allsvenska mål behövde Jonas dock bara vänta på en vecka, och i sin första allsvenska hemmamatch mot Stattena IF 18/9 ökade han, efter en fin kombination mellan Bror Ljunggren och Nils Hedihh på lagets ledning till 2-0 efter 10 minuter. Detta sedan Nils Hedihh givit laget ledningen i den 7:e minuten. I den 44:e minuten fastställde i regnet Jonas sedan slutresultatet till 4-1. Den första allsvenska segern var därmed i hamn.

Höstavslutningen borta mot Sandvikens IF 1/11-1942 visade sig senare bli den 334:e och sista matchen i Jonas svit, 5.530 dagar efter debuten. Denna som det skulle visa sig historiska match på Jernvallen sågs av 1.503 åskådare och domare var Ivar Gustafsson från Stockholm.

Elfsborg lag såg ut som följer: Åke Sandberg; Ernst Hernqvist, Arne Sandgren; Gösta Dahl, Arvid Emanuelsson, Karl-Erik Grahn; Gillis Andersson, Evert Grahn, Knut Johansson, Sven Jonasson och Axel Stenholm.

Elfsborg vann med 2-1 efter mål av Evert Grahn i den 23:e minuten och Knut Johansson tre minuter senare. Bertil Ericsson reducerade i mitten av andra halvlek.

Matchen spelades i regn på en hal och svårspelad plan. Elfsborg visade sig från början vara det bättre laget och spelarnas bättre teknik kom till sin rätt, i första halvlek var det nära på utklassning. Stig Persson var smått fenomenal mellan stolparna.

Det spel Elfsborg visade var det bästa på flera år, mest imponerade forwardskedjan - Evert Grahn främst, och han var också lagets farligaste skytt. Sven Jonasson spelade utmärkt och har blivit en vandrare center och han satte ofta myror i huvudet på hemmaförsvaret.

För de 334 matcher gäller följande tabellrad för IF Elfsborg.

159 vunna matcher, 58 oavgjorda och 117 förluster, målskillnad 761-610, 376 poäng (tabellraden för de 332 matcher som räknas i serietabellen är 158 58 116 756-604 374).

Under de dryga 15 åren mötte Sven Jonasson 25 olika lag. Flest möten med AIK 30 st, där efter följer IFK Göteborg 28 och Landskrona BoIS 27.

Sven Jonasson gjorde på de 334 matcherna 218 mål i 148 matcher fördelade på 24 motståndare. Flest mål gjorde han på Örgryte IS 25 st, följt av 23 mål på Landskrona BoIS och 20 mål på IK Sleipner. På Örgryte gjorde han mål i 17 av de 25 allsvenska matcher han spelade. Det enda lag han inte lyckades göra mål på var Hammarby. De målvakter som fick vittja buret flest gånger efter skott från Jonas var Gottfrid Carlsson i Örgryte IS 16 gånger och Folke Friis i Helsingborgs IF 11 gånger.

Sitt 218:e och sista mål i sviten gjorde Jonas på nick efter 35 minuter hemma mot Halmstads BK 27/9-1942, målet betydde 2-1 i matchen som senare slutade 3-1.

De 334 matcherna fördelas på 167 matcher både hemma och borta. 104 segermatcher hemma och 55 segrar på bortaplan. 127 av de mål Jonas gjorde kom på hemmaplan fördelade på 86 matcher medan 91 mål på bortaplan gjordes på 62 matcher.

Under de 334 matcherna spelade Sven Jonasson tillsammans med 62 olika medspelare. Vid sidan om Jonas med 218 mål gjorde ytterligare 37 av Elfsborgs spelare mål i dessa matcher, Åke Samuelsson gjorde 75 mål, Gillis Andersson 71 mål, Knut Johansson 69 mål, Karl-Erik Grahn 41 mål och Nils Hedihh 40 mål. Till detta kommer 11 självmål.

Jubileumsfirande

Både vid 250 och 300 matcher i svit uppmärksammades Jonas bedrift, och speciellt vid det senare tillfället slogs det på stort.

När Sven Jonasson gjorde sin 250:e allsvenska match för Elfsborg, 0-0 borta mot Malmö FF

Sven Jonasson – Maratonmannen

Av Jimmy Lindahl

16/4-1939, ville Jonas inte ha någon uppmärksamhet och tillät inte något firande ute på planen. I stället föredrog han att efter matchen möta sina kamraters hyllningar i omklädningsrummet, där lagkamraterna överräckte en blomsterbukett de samlat ihop till. Denna match har uppmärksammats desto mer i andra sammanhang eftersom det var första gången som ett lag - Malmö FF - ställde upp numrerade.

Elfsborgs lag: Åke Sandberg; Ragnar Blixt, Erik Källström; Gösta Dahl, Arvid Emanuelsson, Karl-Erik Grahn; Gillis Andersson, Åke Samuelsson, Sven Jonasson, Nils Samuelsson och Sture Andersson. Domare var Rudolf Ek-löv från Stockholm och publiken uppgick till 11.264 st.

Högtidligt var det däremot när Jonas efter 5-0 segern hemma mot AIK 25/5-1941 hyllades för 300 raka matcher i allsvenskan. Fotbolls-förbundet hyllade med en glasservis, och förbundsordföranden Elof Ericsson hyllningstalade

– Allt Sveriges idrottsfolk hyllar idag Sven Jonasson. Sveriges Fotbollförbund vill också bringa sin hyllning. Däri ligger ett uppriktigt tack för de bakomvarande åren och en förhoppning för de framförliggande. Förbundet har gärna velat bjuda jubilarer en synlig erinran om sin aktning. Till hemmet har därför skickats en liten nyttosak, och här på planen vill jag nu få överlämna Svenska Fotbollförbundets plakett, en ovanlig utmärkelse för en alltså aktiv spelare. Den är emellertid på sin plats i Sven Jonassons hem, hos idrottsmannen, hos den vänfaste kaptenen, hos gentlemannen.

Borås publikens tack framfördes av folkskoleinspektör A W Hammar, vilken överlämnade ett presentkort till familjens nytta. Detta hade samlat närmare 1.200 underskrifter.

Veckan innan jubileet hade bilarna i Borås flaggat,

– ”Heja Jonas!” stod det på vimplarna.

Elfsborgs lag: Åke Sandberg; Holger Magnusson, Arne Sandgren; Gösta Dahl, Arvid Emanuelsson, Karl-Erik Grahn; Gillis Andersson, Nils Samuelsson, Erik Schönning, Sven Jonasson och Nils Samuelsson. Publiken uppgick

till 7.063 och domare var Enar Andersson från Göteborg.

1-0 Nils Samuelsson 6 min på stickare från Jonasson, 2-0 Åke Samuelsson 33 min efter hörna, 3-0 Nils Samuelsson 37 min, 4-0 Schönning 46 min och 5-0 Karl-Erik Grahn 56 min på straff sedan Jonasson krokats av målvakten Gustav Sjöberg. Gamle Jonasson slet sitt jubileum till ära i sitt anletes svett. Tydligt hade han inriktat sig på att fira det med något mål, men det gick inte. Osjälviskt lät han ett par gånger de andra kedjespelarna avsluta anfallen.

Sjukdomar och skador

Vid ett par tillfällen var det nära att sviten hade spruckit p g a sjukdom eller skada.

Inför den 200:e matchen 3-1 hemma mot IFK Norrköping 18/10-1936 hade Jonas varit sjukskrivnen i veckan innan matchen. Han verkade också lite duven till en början, men i andra halvlek ilsknade han till av den omilda behandlingen och härjade åter i gammal god stil.

Jonas spelade inte heller samtliga 30.060 minuter i de 334 matcherna. I match 294, förlustmatchen 0-2 borta mot Sandvikens IF 20/4-1941 skallade han ihop med en motspelare och skadade sig så illa i huvudet att han var tvungen att lämna planen efter 78 minuters spel.

Sviten kunde också mycket väl ha spruckit våren 1931 då IF Elfsborg klarade sig kvar i allsvenskan 8/100-delar bättre målkvot än Redbergslids IK.

Beredskapstiderna i sig kunde mycket väl också ha medfört att allsvenskan ställts in (se ex. SFS bolletinen 1999 nr 1 sid. 5 ff.). Sviten hade i det läget kunnat fortsätta när seriespelet åter tagits upp, men sannolikt inte blivit lika lång.

I detta sammanhang kan det också vara värt att notera att om Jonas beviljats permission i april 1943 hade hans svit förmodligen kommit att stanna vid 363 matcher. Den andra match han saknades i var nämligen bortamatchen mot Degerfors IF (0-2) 1944-05-21. Detta sedan han skadats hemma mot IK Brage 1944-05-18

Sven Jonasson – Maratonmannen

Av Jimmy Lindahl

och avslutat matchen som linkande högerytter. Även i denna position lyckades han dock göra mål och fastställde i 85:e minuten slutresultatet till 5-2. Det var hans tredje mål i matchen efter att dessförinnan gjort två i mer ordinarie vänsterinnerposition.

Hela den allsvenska karriären

Sven Jonasson är sedan 1997 inte längre den spelare som totalt spelat flest allsvenska seriematcher (om mästerskapsserien inräknas bland de allsvenska) utan han har passerats av Thomas Ravelli (416 matcher), och Sven Andersson (380 matcher) börjar nu också närma sig allt mer.

Med 410 allsvenska matcher är han dock överlägset den utespelare som spelat flest matcher (412 inkl de båda matcherna mot Malmö FF hösten 1933 – i detta avsnitt som avser hela karriären räknas dock bara de matcher in som ingår i serietabellerna – till skillnad från redovisningen ovan som avser den obrutna matchsviten).

Hösten 1946 började Sven Jonassons allsvenska karriär närma sig slutet. Sju matcher i höststuptakten blev det, men sedan efter nästan 19 år var det slut.

I samband med säsongspremiären 5-1 borta mot GAIS 26/7-1946 hade det konstaterats att Sven Jonasson förstås inte var så snabb längre men han kan ju spela fotboll ändå, och att han gjort en betydligt bättre match än någon gång under den förra säsongen. Jonas gjorde också två av målen. Sitt sista allsvenska mål gjorde han söndagen därpå 2-2 hemma mot IS Halmia 4/8-1946, då han gav sitt Elfsborg ledningen med 1-0 efter 39 minuters spel.

Sommaren 1946 värvade Elfsborg Per Bengtsson från nedflyttade Halmstads BK, och den 1/9-1946 debuterade Pära för sin nya förening 1-2 hemma mot Malmö FF, Jonas som inlett säsongen som center fick flytta på sig till vänsterinnerposition. En viss obalans noteras och det konstateras att ommöbleringar behövs.

Söndagen efter, den 8/9-1946 spelar Sven Jonasson sin sista allsvenska match 2-2 borta mot Billingsfors IK. Domare var Erik Björk från Göteborg inför 3.040 åskådare.

Elfsborgs laguppställning: Åke Sandberg; Ernst Hernqvist, Axel Stenholm; Rune Persson, Arvid Emanuelsson, Karl-Erik Grahn; Stig Lindqvist, Rune Rosén, Per Bengtsson, Sven Jonasson och Hugo Lydén.

Målen gjordes av 0-1 Tage Bååth 3 minuter, 1-1 Hugo Lydén 13 minuter, 1-2 Ingvar Rydell 25 minuter och 2-2 Per Bengtsson 39 minuter. Gamle kämpan Sven Jonasson sprang gång på gång igenom hemmaförsvaret och lossade farliga skott. Sven Jonasson var trots sin ålder den bäste i kedjan. Han gav anfallet stadga och var den som drog upp de flesta anfallen.

Trots denna positiva kritik blev det inte några fler framträdanden i representationselvan, och två veckor senare mot Djurgården spelade Arne Källén på vänsterinnerpositionen. En fantastisk allsvensk karriär på 18 år 11 månader och 28 dagar (6.937 dagar) var till ända.

Följande tabellrad gäller för Sven Jonassons 410 allsvenska matcher;

200 vinster, 76 oavgjorda 134 förluster samt en målskillnad på 947-723 och 476 poäng. Matcherna är precis jämnt fördelade på hemma och bortaplan, 205 på varje. På hemmaplan vann Elfsborg 124 matcher med Sven Jonasson i laget medan man förlorade 46, samt 35 oavgjorda. Målskillnaden på hemmaplan var 535-298, medan målskillnaden på bortaplan var 412-425.

Totalt var Sven Jonasson med om att möta 29 lag i allsvenskan. Flest gånger mötte han AIK med 37 matcher, därefter följer IFK Göteborg 35, Helsingborgs IF 33 och GAIS med 32 matcher. Örebro SK och Billingsfors IK var han endast med om att möta en gång. Flest poäng lyckades IF Elfsborg under de här åren ta mot Landskrona BoIS med 39 st, sedan följer AIK 35 poäng och Örgryte IS 32 poäng.

Vid sin sista allsvenska match var Sven Jonasson 37 år 1 månad och 30 dagar.

Sven Jonasson spelade allsvenskt tillsammans med 75 spelare.

Sven Jonasson – Maratonmannen

Av Jimmy Lindahl

Den främste allsvenske målskytten

Sven Jonasson spelade under sin karriär huvudsakligen center eller vänsterinner. Han var för sin tid ovanligt rörlig och kallades för "den vandrande centern". Han betraktades som en hård och snabb spelare med en beundransvärd förmåga att ta sig igenom motståndarförsvaret. Kombinerat med precisa skott och utmärkt huvudspel är det inte svårt att förstå att han med sin stryktåliga kropp är den främste allsvenske målskytten genom tiderna.

Exakt hur många mål han gjorde är tyvärr idag omöjligt att säga men det handlar om någonsting mellan 251 och 256 st (samt ett mot Malmö FF hösten 1933). Uppgifterna varierar. I denna redovisning ingår 252 mål för Sven Jonasson, mål som han gjorde i 176 matcher. Mest framgångsrik var han 1935-36 då han gjorde 24 mål under säsongen.

Målen fördelas på 147 st på hemmaplan och 105 st på bortplan. Sven Jonasson gjorde mål i 102 av 205 matcher på hemmaplan, dvs nästan i varannan match under 19 år!

Elfsborg misslyckades göra mål i 48 av de 410 matcher Sven Jonasson spelade, och som mest gjorde man tolv mål – borta mot IFK Eskilstuna 1936-04-19.

I 32 matcher gjorde Sven Jonasson Elfsborgs samtliga mål (sju segrar) och i fem matcher gjorde han matchens samtliga mål.

Två gånger gjorde Sven Jonasson fem mål i en match, Två gånger fyra mål och åtta gånger tre mål i samma match. 46 gånger gjorde Jonas två mål i matchen medan han 118 gånger gjorde ett mål. Elfsborg vann 117 av de 176 matcher Jonas gjorde mål i, 29 slutade oavgjort medan det blev förlust i 30 matcher trots Jonas målfabrikation. Vid sidan av Jonas 252 mål gjorde Elfsborg ytterligare 319 mål i de matcher han var målskytt. I de 234 matcher Jonas inte gjorde mål gick det klart sämre, endast 83 vinster och 104 förluster.

Vid sidan av Sven Jonasson med 252 mål var Elfsborgs främsta målgörare i de 410 matcher Jonas spelade – Knut Johansson 92 mål, Åke

Samuelsson 74 mål, Gillis Andersson 69 mål, Karl-Erik Grahn 48 mål och Evert Grahn 47 mål. Totalt 47 spelare gjorde mål för Elfsborg i dessa matcher. 14 självmål.

I de 176 matcher Jonas gjorde mål kompletterades hans målskytte av Gillis Andersson med 41 mål, Åke Samuelsson med 38 mål och av Knut Johansson med 36 mål. Totalt 34 spelare i Elfsborg gjorde mål "tillsammans" med Sven Jonasson.

Under sin karriär ställdes Sven Jonasson öga mot öga med 90 målvakter och lyckades överlista 70 av dem minst en gång. Gottfrid Carlsson i Örgryte IS släppte in 16 mål på 14 matcher, Folke Friis i Helsingborg släppte förbi 13 bollar på 19 matcher, Gustav Sjöberg 10 mål på 22 matcher, Sture Hult i IFK Eskilstuna 8 mål på 9 matcher och Alvar Månsson i Statena IF/Helsingborgs IF 8 mål på 6 matcher.

Trots fyra matcher mot Henry Andersson i IFK Göteborg lyckades Jonas aldrig få bollen förbi honom.

Flest mål gjorde Jonas mot Örgryte IS 25 mål på 25 matcher och mål i 17 av matcherna. Mot Landskrona BoIS gjorde han 24 mål på 29 matcher, mål i 15 av matcherna. Mot Helsingborgs IF och IK Sleipner gjorde Jonas 20 mål på 33 resp. 26 matcher, mål i 13 av matcherna mot båda lagen. Jonas gjorde mål mot 25 av de 29 lag han var med om att möta. Mot Hammarby IF, Jönköpings Södra IF, Örebro SK och Billingsfors IK lyckades han aldrig göra några mål.

Personalia

Sven Jonasson föddes i Borås 9/7-1909 och avled i Varberg 17/9-1984. Han spelade 42 landskamper och gjorde 20 mål. I landslaget debuterade han 12/6-1932 hemma mot Belgien 3-1 och avslutade landslagskarriären 20/10-1940 borta mot Danmark 3-3. Han deltog i VM 1934 och 1938 samt i OS 1936 och blev Stor Grabb 1935. Han vann allsvenskt guld med Elfsborg 1936, 1939 och 1940. 1934 och 1936 vann han den allsvenska skytteligan.

Artikeln bygger på tidningsstudier, och de främsta källorna är Dagens Nyheter, Borås Tidning och Idrottsbladet. © SFS 1999